

Splacenej dluh

Zelenáci Mirka Hoffmanna

rec.: Já potkával ji už sedmý den,
když jsem si vyjel v sedle ven,
tak stála vždycky někde opodál.
Ale pokaždý když jsem ztrácel klid
a chtěl jsem tuženu oslovit,
tak strhla koně do soutěsky skal.

Teprve sedmej den v neděli,
když už jsem ztrácel naději
vyjela mi sama vstříc.
A jestli bych s ní nemoh jet k jejímu srubu
- jsme tam hned a ani cestou neřekla mi víc.

ref. vocal: - Ta ženská měla všecko, byla štíhlá jako snop
a obličej jak děcko a dlouhej černej cop.
Na levý tváři pihu a v pase z kůže pruh
a v blůze ostrou rýhu a kolem rudej kruh.

rec.: - Vevnitř byl chlap - snad její muž,
jak jsme tam vešel, vytáh nůž
a jen náhodou jsem změnil jeho směr.
A tam kde měl ten rváč košili,
dopadla čepel ve chvíli.
Byl tuhej, než jsem stačil vyndat kvér.

Čekal jsem ženskej pláč a křik,
ona však jenom špitla: "Dík!"
a že prej ji mám odpustit ten šprým.
A potom svým očím nevěřím,
než došla ta ženská ke dveřím,
tak se rozplynula ve vzduchu jak dým.

ref. vocal: - Ta ženská měla všecko....

rec.: - Když přivez pak šerif patrolu
já chtěl zdvihnout ruce nahoru
řek, že s tím chlapem to byl prima tah.
Že už ho hledaj sedmej den od Texasu po Michigan,
že propích vlastní ženu. Byl to vrah.

A pak mi vyprávěl v pohnutí,
že když našli ji těsně před smrtí,
tak řekla jednu větu - spíše vzdech:
"Že do týdne vrah splatí daň
tím, že ho skosí vlastní zbraň".
A pak tu ženu popsal. A vyrazil mi dech.

ref. vocal: - Že prej měla všecko, byla štíhlá jako snop
a obličej jak děcko a dlouhej černej cop.
Na levý tváři pihu a v pase z kůže pruh
a v očích plamen slibu, že splatí každej dluh.